

20220301-Taygeta-NL-Er-zijn-geen-3d-5D-Dichtheden-zoals-ze-je-vertellen

<https://www.youtube.com/watch?v=mLvsIqnQJCY>

Swaruu X (Athena): Voordat we beginnen, onthoud dat sommige van mijn concepten niet hetzelfde zijn als Taygeta specifiek. Onthoud dat ik niet Taygetaans ben, met hen verbonden, ja, maar nu anders, met een andere denkwijze en denkwijze.

Ik zie 3D-5D labels als door mensen gecreëerde concepten die de menselijke geest en het reductionistische denken weerspiegelen. Een poging om iets heel groots en onhanteerbaars om te zetten in hapklare brokken. Een weerspiegeling van een geest die gevangen zit in dualistisch denken.

Ik zie het als een geldig punt van observatie om te begrijpen dat er een fysisch universum is dat zijn tegendeel creëert: "Het niet-fysieke universum". Vooral als je over deze zaken redeneert vanuit een huidige, voortdurende incarnatie.

Vanuit het oogpunt van mijn begrip en dat van Yázhi bestaat zo'n fysiek universum niet, omdat alles astraal is (bij gebrek aan een betere term). Waarbij de overeenkomsten van waarneming de overeenkomsten zijn die een conceptueel kader vormen dat wordt gebruikt om een grens of een reeks grenzen te plaatsen om te kunnen denken in fysieke en niet-fysieke termen. Daarom hangt het soort ervaring dat een individu zal hebben uitsluitend af van het begripkader ervan.

Merk op dat ik "individu" gebruik en niet "ziel", want ook dat is een term vol problemen. We zouden dan het zogenaamde "fysieke universum" kunnen zien als gezien vanuit het binnenste van een lichaam. Gedacht of waargenomen als samengesteld uit iets.

Maar dan betekent, volgens Yázhi en mij, dat alle concepten die een 'ziel' vormen, een individueel wezen waar dan ook, dat hij het concept heeft of houdt van 'ik', van 'zichzelf', of Ego. Dit betekent dat het nog steeds functioneert in een zekere mate van dualiteit, wat betekent dat het weet dat het iets is en niet iets anders. En dat concept van "ik" dat het individu heeft, zouden we kunnen beargumenteren dat het een lichaam op zichzelf zou zijn. Dan zal het concept van het Ego, van het "ik", een lichaam zijn.

Hoe overtuigend het fysieke ook moge zijn, vooral het fysieke lichaam, voor ons begrip is het even reëel als elk ander concept van "ego", "ik", lichaam, wezen in het astrale of waar het zich ook bevindt, en de soliditeit ervan is slechts een illusie die gebaseerd is op afspraken.

Ok, dichtheidslabels. Dit is hoe wij dat zien:

Voor ons en hoe wij de dingen waarnemen, zowel mentaal als via instrumentatie en ook via direct reizen en de kenmerken daarvan, is er slechts één massa van werkelijkheid. Zo immens dat het het hele vermogen van elk wezen om volledig te begrijpen wat het is, in elkaar doet storten. Alles wat u definieert, past niet bij uw werkelijke aard. Bijvoorbeeld het concept van eeuwigheid, van altijd is geweest en altijd zal zijn, omdat

het buiten de bekende concepten van tijd en ruimte werkt.

Na deze teleurstellende zin te hebben gezegd kan ik toevoegen hoe wij de dingen zien:

Een massa gevormd door zwaartekracht die een stroom is in de ether. Dit veroorzaakt een soep van potentiële energie die kan worden begrepen als bestaande uit frequenties die gaan van heel laag naar heel hoog, verliezend in beide richtingen naar het onpeilbare en het onmeetbare.

Waar wij leven is dus een soep van energiefrequenties en wat ieder afzonderlijk als werkelijkheid kan waarnemen wordt bepaald door zijn eigen frequentie.

Dat wil zeggen, mensen, individuen, leven niet in een dichtheid als zodanig, zoals 3D of 5D, maar zij leven overal waar zij een reeks frequenties kunnen waarnemen. Je zou dus kunnen stellen dat elk individu zijn eigen dichtheid heeft of houdt, zijn eigen dichtheid van bestaan creëert. En mensen die worden waargenomen als samenlevend in een dichtheid delen alleen perceptuele overeenkomsten die vergelijkbaar zouden zijn met die van het eerste individu, maar nooit precies hetzelfde.

Het probleem met het uitleggen van andere concepten in een video, bijvoorbeeld, is dat dit voor de meeste mensen te ingewikkeld kan zijn om te begrijpen. We hebben dus ten onrechte 3D en 5D als voorbeeld gebruikt, maar we weten dat het verkeerd is en dat het tijd is om te evolueren.

Er is geen 3D als zodanig, geen 5D als zodanig. We delen gewoon genoeg overeenkomsten dat we tot op zekere hoogte naast elkaar kunnen bestaan. Dus je ziet geen dichtheid als zodanig, alleen een massa van oneindige energie. En we begrijpen dat het het bewustzijn en de geest van elk individu is die een dichtheid zal vormen, creëren of manifesteren, een "realiteit" en al zijn wetten en kenmerken, maar als een koninkrijk kan het niet bestaan zonder het individu, de waarnemer.

Je verruimt je perceptie en begrip van de werkelijkheid terwijl je aan jezelf werkt als een proces. Alleen jij kunt weten welke richting je uit moet. Hoe meer je weet en begrijpt, hoe meer je zult waarnemen en dat zal dan je gedachtfrequentie, je geest, en je werkelijkheid veranderen, maar het is een lang proces. Het zou ook betekenen dat wanneer iemand niet langer compatibel is met een "plaats" (reeks afspraken gezien door een collectief (collectief onbewuste)), het tijd is voor dat individu om te evolueren...niet terug te keren naar die wereld ten gunste van een meer compatibele wereld.

Dit is allemaal een geval van meerdere gezichtspunten. Want bevestigen dat alles astraal is, zou vanuit een "verruimd" gezichtspunt zijn, maar vanuit een ander praktisch gezichtspunt naar de Aarde toe, kan het onderscheid tussen astraal en fysiek duidelijk worden gemaakt. Beide zienswijzen zijn juist vanuit een of ander perspectief.

Het probleem hier is dat mensen die begrijpen waarom alles astraal is, kunnen begrijpen waarom anderen alleen het fysieke zien versus het astrale. En die laatste mensen kunnen niet begrijpen waarom alles astraal is vanuit een meer uitgebreid gezichtspunt (generaliserend, natuurlijk).

Zelf leren is de enige manier om je perceptie en begrip van alles te vergroten, waardoor je 'grenzen' van het werkelijke en het onwerkelijke worden verruimd, en je eigen privé-dichtheid als uiteindelijke consequentie. Alles wat ik persoonlijk heb gedaan is leren.

Het enige bijkomende probleem bij het bespreken van al het bovenstaande is de onmiskenbare aanwezigheid van wezens die niet voor ons allen zichtbaar zijn vanuit het "fysieke" maar er wel zijn. Bijvoorbeeld elementalen, schaduwwezens, cryptodieren. Dat ligt naar mijn mening gewoon buiten het bereik van onze waarneming, omdat we niet alles kunnen zien wat er is.

Nogmaals, ik denk dat het moeilijk is om aan te geven waar ze zijn. Omdat ze er in de waarneming niet zijn, kunnen ze echter, als je door een bos loopt, stenen naar je gooien. Ze zijn dus fysiek.

En als het helpt (of de dingen nog verwarrender maakt), een schip kan ze zien met behulp van zwaartekrachtbeeldvorming en een beeld renderen zodat je ze kunt zien. De sensoren van een schip kunnen elementalen detecteren, en zelfs CGI voor je doen. En ze zien er uit zoals ze al eeuwenlang worden afgebeeld. Je kunt de bladeren en twijgen onder hun voeten zien buigen onder hun gewicht terwijl ze voorzichtig kruipen in de veronderstelling dat ze niet gezien kunnen worden. En terwijl het schip ze detecteert met zwaartekracht anomalie sensoren, kun je dus zien dat ze massa hebben.

Ik ben niet helemaal gelukkig met dit beeld hier (getoonde afbeelding), maar er is niet veel om uit te kiezen. Ze zijn er in het 'fysieke', maar buiten het vermogen en de perceptuele overeenkomsten van je lichaam om ze te zien. Maar ze kunnen een steen naar je gooien, je pijn doen.

Yázhi kan ze met het blote oog zien, ik niet. Hoewel hij zegt dat ze niet duidelijk zijn, zijn ze als schaduwen met wat vormen en kenmerken erin. Zwaartekrachtsensoren geven je veel meer detail.